

Projekt systemowego wdrożenia „szkoły tutoringowej”

Szymon Dąbrowski

Uniwersytet Pomorski w Słupsku, Instytut Pedagogiki i Psychologii

e-mail: szymon.dabrowski@upsl.edu.pl

Tutoring akademicki, jako spersonalizowana metoda kształcenia, wzmacnia i pogłębia relację mentor–student (tutor–tutorant) oraz sprzyja rozwojowi kompetencji dydaktycznych kadry akademickiej. Niniejszy projekt „Szkoły Tutoringu”, opracowany na Uniwersytecie Pomorskim w Słupsku (UP), stanowi kompleksowy plan wdrożenia tej metody od roku akademickiego 2025/2026. Program zakłada: (1) podniesienie kompetencji dydaktyczno-naukowych nauczycieli akademickich i doktorantów, (2) indywidualizację procesu uczenia się poprzez pogłębienie relacji wykładowca–student (tutor–tutorant), (3) zwiększenie autonomii i odpowiedzialności studentów (tutorantów) za własny rozwój oraz (4) budowę kultury organizacyjnej opartej na współpracy i facylitacji. Inicjatywa obejmuje cztery moduły o rosnącym stopniu zaawansowania: „ABC Tutoringu” (4 godz.), „Certyfikat Tutorów Akademickich” – I stopień (64 godz.), „Certyfikat Akredytowanych Tutorów” – II stopień (48 godz. + 4 godz. superwizji) oraz „Warsztaty dla Tutorantów” (8 godz.). Program integruje szkolenia teoretyczne, ćwiczenia praktyczne, superwizowane prowadzenie dwóch pełnych cykli tutorskich oraz udział tutorów w ogólnopolskich kongresach i konferencjach poświęconych tutoringowi. Plan wdrożenia obejmuje

trzy etapy: fazę przygotowawczą, fazę szkoleniowo-wdrożeniową oraz fazę pogłębionej ewaluacji. Przewidywane długofalowe rezultaty programu obejmują: zwiększenie zaangażowania studentów (tutorantów) w proces uczenia się, wzrost efektywności dydaktycznej, rozwój kompetencji interpersonalnych kadry Uniwersytetu Pomorskiego w Słupsku oraz wyłonienie zespołu liderów tutoringowej, którzy będą kontynuować rozwój projektu. „Szkoła Tutoringu” na Uniwersytecie Pomorskim w Słupsku stanowi spójny i skalowalny model podnoszenia jakości kształcenia, integrujący rozwój kadry, studentów oraz strukturę organizacyjną uczelni.

Brdulak, J., Glińska-Lewczuk, K., Janus-Sitarz, A., & Uriasz, J. (Eds.). (2023). Model tutoringowej w kształceniu akademickim. <https://phavi.umcs.pl/at/attachments/2024/0614/143733-20240109-tutoring-w-ksztalceniu-akademickim-.pdf>. Cichorzewska, M. (2014). Tutoring w kształceniu akademickim. *Edukacja – Technika – Informatyka*, 5(1), 222–228. <https://bazhum.muzhp.pl/media/texts/edukacja-technika-informatyka/2014-tom-5-numer-1/edukacja-technika-informatyka-r2014-t5-n1-s222-228.pdf>.

Collegium Wratislaviense (2025). Oferta szkoleniowa. <https://edukacja.cw.edu.pl>. 4. Karpińska-Musiak, B. (Ed.). (2016). W trosce o jakość w ilości: Tutoring oksfordzki w Uniwersytecie Gdańskim. Libron. <http://libron.pl/katalog/czytaj/id/204>

Ratajczak, S. (2016). Tutoring akademicki – korzyści dla studenta, nauczyciela i uczelni wyższej. *Kultura i*

Edukacja, 113(3), 154–171.
<https://doi.org/10.15804/kie.2016.03.09> ((PDF))

Wach, A., & Furmańczyk, J. (2024). Tutoring akademicki wobec założeń edukacji 4.0: W kierunku podejścia spersonalizowanego i budowania kultury uczenia

się na uniwersytecie. E-mentor, 3(105), 60–67.
<https://doi.org/10.15219/em105>.

Politechnika Łódzka. (2023, styczeń 31). Mistrzowie dydaktyki – wdrożenie modelu tutoringów.
<https://cwm.p.lodz.pl/.../mistrzowie-dydaktyki-0>